REGLUGERÐ

um notkun eiturefna og hættulegra efna í landbúnaði og garðyrkju og til útrýmingar meindýra.

Verksvið.

1. gr.

Ákvæði reglugerðar þessarar taka til **plöntulyfja, örgresisefna, stýriefna** og **útrýmingarefna** til nota í landbúnaði og garðyrkju og til útrýmingar meindýra.

Plöntulyf eru hvers konar efni og efnasamsetningar, sem ætluð eru til varnar gegn sjúkdómum eða skemmdum í lifandi plöntum eða plöntuhlutum af völdum sýkla (bakteríur, sveppir, vírusar o. s. frv.), skordýra, lindýra eða annarra óæðri dýra.

Örgresisefni eru hvers konar efni og efnasamsetningar, sem ætluð eru til þess að deyða plöntur, draga úr vexti þeirra eða hefta hann.

Stýriefni eru efni og efnasamsetningar, sem sérstaklega eru ætluð til þess að stýra vexti nytjaplantna eða hluta þeirra (hraða eða seinka vexti) eða til að draga úr öndun og spírun plantna eða plöntuhluta í geymslu.

Útrýmingarefni eru hvers konar efni og efnasamsetningar, sem ætluð eru til þess að verja uppskorinn jarðargróður skemmdum af völdum sýkla (bakteríur, sveppir, vírusar o. s. frv.), skordýra, lindýra, nagdýra eða annarra dýra með heitt eða kalt blóð, er neyta uppskorins jarðargróðurs sér til lífs og tímgunar og meindýr teljast. Útrýmingarefni eru enn fremur efni og efnasamsetningar, sem notuð eru til þess að eyða hvers konar meindýrum á víðavangi, í híbýlum manna, peningshúsum, húsbúnaði, farartækjum, vöruskemmum o. s. frv.

Fara skal með efni þessi sem eiturefni eða hættuleg efni (sbr. 1. gr. laga um eiturefni og hættuleg efni).

Átt er við framangreind efni, þegar að neðan er rætt um efni og efnasamsetningar án frekari skýrgreiningar.

Efni, sem notuð eru til þess að varna skemmdum í trjáviði, svo sem málning og lakk, tjara, bik, menja o. s. frv., eru ekki talin útrýmingarefni. Enn fremur teljast ekki til útrýmingarefna diklórbenzen (paradiklórbenzen) og naftalen (naftalín) til eyðingar á möl.

Ákvæði reglugerðar þessarar taka ekki til lyfja (mannalyf, dýralyf), sem greind eru í gildandi lyfjaskrá og öðrum hliðstæðum heimildaritum, enda þótt þau megi einnig nota sem plöntulyf, örgresisefni, stýriefni eða útrýmingarefni, ef þau eru látin úti samkvæmt ákvæðum gildandi lyfsölulaga (sbr. reglugerð um gerð lyfseðla og afgreiðslu lyfja nr. 30 16. maí 1966).

Nú er vafamál, hvort ákvæði reglugerðar þessarar gilda um tiltekin efni eða efnasambönd, og sker ráðherra þá úr að fenginni umsögn eiturefnanefndar.

Framleiðsla, skráning og flokkun efna og efnasamsetninga.

2. gr.

Plöntulyf, örgresisefni, stýriefni og útrýmingarefni mega þeir einir framleiða, er til þess hafa leyfi ráðherra, enda mæli öryggismálastjóri og eiturefnanefnd með veitingu slíkra leyfa (sbr. 4. gr. laga um eiturefni og hættuleg efni).

3. gr.

Plöntulyf, örgresisefni, stýriefni eða útrýmingarefni má því einungis flytja til landsins, selja eða nota, að þau hafi hlotið viðurkenningu ráðherra og verið skráð á lista yfir slík efni.

Framleiðandi, umboðsmaður framleiðanda eða innflytjandi skal sækja til heilbrigðismálaráðuneytisins um viðurkenningu á þeim efnum, er hann hyggst selja eða flytja til landsins. Eiturefnanefnd gerir tillögur um gerð lista yfir slík efni (sbr. 1. málsgr.), er landlæknir semur og ráðherra gefur út. Tilgreina skal á listanum hættuflokk hvers efnis og efnasamsetningar (sbr. 1. málsgr. 4. gr.).

Umsækjandi greiðir umsóknargjald með hverri umsókn og síðan árgjald af hverju efni eða efnasamsetningu, er viðurkenningu hlýtur og skráð er á listum yfir slík efni. Fella má niður skráningargjöld og árgjöld, ef sérstakar ástæður mæla með.

Veita má leyfi til innflutnings á takmörkuðu magni efna, sem ekki hafa hlotið viðurkenningu og verið skráð, ef um tilraunastarfsemi er að ræða. Skulu slíkum umsóknum fylgja meðmæli sérfræðinga Búnaðarfélags Íslands, Rannsóknastofnunar landbúnaðarins eða annarra dómbærra manna, og skal ævinlega leitað álits eiturefnanefndar.

Ráðherra getur, að fenginni umsögn eiturefnanefndar, fellt úr gildi viðurkenningu tiltekinna efna og efnasamsetninga, ef sérstakar ástæður eru fyrir hendi svo sem upplýsingar um áður óþekkt eiturhrif. Ráðherra skal þá með tilkynningu staðfesta, að efnið hafi verið tekið af listum yfir viðurkennd efni og efnasamsetningar.

4. gr.

Eiturefnanefnd skipar viðurkenndum og skráðum efnum og efnasamsetningum eftir eiturhrifum í 4 hættuflokka: X, A, B og C. Efni í hættuflokkum X og A eru talin eiturefni, en efni í hættuflokkum B og C hættuleg efni (sbr. 6 málsgr. 1. gr.), nema öðru vísi sé ákveðið.

Þeir einir mega kaupa og nota efni í hættuflokki X, er þörf hafa fyrir eiturefni við störf sín og til þess hafa fengið leyfi. Leyfi eru bundin við notendur efnanna persónulega og eru veitt til 1—3 ára í senn. Lögreglustjóri gefur út, að fengnu samþykki eiturefnanefndar, númerað leyfisskírteini (sbr. 9. gr. reglugerðar um útgáfu og afgreiðslu eiturbeiðna og annarra tilsvarandi leyfa), er leyfishafi skal ávallt bera á sér við störf sín.

Þeir einir mega nota efni í hættuflokki A, er leyfi hafa til þess að kaupa og nota efni og efnasambönd í hættuflokki X (sbr. þó 5. málsgr.). Leyfi til þess að nota efni og efnasamsetningar í hættuflokki A eru þó ekki bundin við leyfishafa persónulega. Leyfishafar geta því, ef svo ber við, látið aðra nota efni og efnasamsetningar í hættuflokki A undir sinni yfirstjórn, enda bera leyfishafar ábyrgð á notkun efnanna.

Umsóknir um leyfi til þess að kaupa og nota efni í hættuflokkum X og A skal senda hlutaðeigandi yfirvaldi (lögreglustjóra), er sendir þær eiturefnanefnd til umsagnar. Eftir því, sem við á hverju sinni, leitar eiturefnanefnd álits um umsækjendur til sérfræðinga Búnaðarfélags Íslands, Rannsóknastofnunar landbúnaðarins, Skógræktar ríkisins og embættislækna á hverjum stað. Eiturefnanefnd skal senda hlutaðeigandi yfirvaldi umsögn sína innan 2 mánaða.

Lögreglustjóra er þó heimilt, enda þótt umsagnar eiturefnanefndar hafi ekki verið leitað, að veita leyfi til kaupa á takmörkuðu magni efna og efnasambanda í hættuflokki A, ef sérstakar ástæður mæla með. Gegn slíkum innkaupaheimildum má þó eigi láta úti oftar en einu sinni (sbr. 10. gr. reglugerðar um útgáfu og afgreiðslu eiturbeiðna og annarra tilsvarandi leyfa).

Eiturefnanefnd getur lagt fyrir hlutaðeigandi yfirvald að numin verði úr gildi leyfi til þess að kaupa og nota efni í hættuflokkum X og A, ef gildar ástæður eru til

þess að ætla, að leyfishafar brjóti svo af sér við störf sín, að hætta geti stafað af. Hlutaðeigandi yfirvald getur og, hvenær sem er, numið slík leyfi úr gildi, ef fyrrgreindar ástæður mæla með því. Heimilt er í þessum tilvikum að áfrýja til ráðherra.

Eiturefnanefnd getur sett að skilyrði fyrir veitingu leyfa til að mega nota efni í X og A hættuflokkum, að hlutaðeigendur hafi áður sótt námskeið til þess að öðlast sérþekkingu í meðferð þeirra efna, er þeir hyggjast fyrst og fremst nota við störf sín.

Nú eru efni og efnasambönd í X og A hættuflokkum notuð við tilraunir á vegum rannsóknastofnana í ríkiseign, og skal þá niður falla leyfiskvöð notenda, enda skulu vísindamenn hlutaðeigandi stofnana hafa fulla umsjá með notkun efnanna.

Sérstök leyfi þarf ekki til þess að kaupa eða nota efni og efnasambönd í B og C hættuflokkum.

Innflutningur, sala og dreifing.

5. gr.

Innflutning efna og efnasamsetninga í X, A og B hættuflokkum mega þeir einir annast, er greindir eru í 1.—6. tölulið 1. málsgr. 5. gr. laga um eiturefni og hættuleg efni.

Innflytjendum er heimilt að selja eða afhenda hverjir öðrum fyrrgreindan varning, en ekki þriðja aðila, nema þeir hafi til þess sérstakt leyfi ráðherra, enda mæli landlæknir og eiturefnanefnd með veitingu slíkra leyfa (sbr. 5. tölulið 1. málsgr. 5. gr. laga um eiturefni og hættuleg efni). Innflytjendum, sem ekki hafa slík leyfi, er þó heimilt að selja embættislæknum, vegna meindýraeyða eða annarra, útrýmingarefni til nota í þágu almennings, enda skulu embættislæknar hafa efnin í sinni umsjá.

Leyfi til þess að selja efni og efnasamsetningar í X, A og B hættuflokkum eru bundin við:

a) að leyfishafi hafi í fullri dagvinnu ekki færri en einn mann, er hefur sérstaka vöruþekkingu á umræddum efnum, enda skal sá maður (menn) hafa umsjá með sölunni;
b) að efnin séu varðveitt í sérstakri geymslustúku eða herbergi, þar sem enginn annar varningur er geymdur;
c) að gólf og veggir geymslustúkunnar séu úr vatnsþéttu efni og þannig aðskilin frá nærliggjandi herbergjum, að þau mengist ekki.
d) að loftræsting sé fullnægjandi að dómi heilbrigðiseftirlits staðarins;
e) að læsa megi geymslustúkunni sérstaklega.

Leyfi til þess að selja efni og efnasamsetningar í hættuflokkum X, A og B gilda til 5 ára í senn. Nema skal slík leyfi úr gildi, ef misbrestur er á, að framangreindum skilyrðum sé fullnægt eða aðrar gildar ástæður mæla með því. Embættislæknar hafa á hverjum stað eftirlit með sölubúðum leyfishafa, svo og aðrir, sem tilnefndir kunna að vera (sbr. 20. gr. laga um eiturefni og hættuleg efni).

Ráðherra getur, að fenginni umsögn landlæknis og eiturefnanefndar, veitt lyfsölum leyfi til þess að verzla með efni og efnasamsetningar í hættuflokkum X, A og B, enda mæli sérstakar ástæður með veitingu slíkra leyfa t. d. mikil fjarlægð frá viðurkenndri sölubúð. Slík leyfi gilda til 5 ára í senn. Þau má takmarka við sölu á tilteknum efnum í X eða A hættuflokkum eða við sölu á efnum og efnasamsetningum í B hættuflokki eingöngu.

Efni og efnasamsetningar í hættuflokki X má einungis flytja til landsins á skipum.

Skipafélög eða leigutaki skips ber ábyrgð á því, að slíkur varningur valdi hvorki tjóni á mönnum né vörum í vöruskemmum, unz innflytjandi sækir varninginn. Ef varningurinn er ekki fluttur úr vöruskemmu beint í geymslustúku seljanda (sbr. 1.

og 2. málsgr.), skal innflytjandi geyma hann sérstaklega og þannig, að mönnum eða húsdýrum stafi ekki hætta af. Innflytjandi er bótaskyldur, ef út af þessu er brugðið. Strangari ákvæði að þessu lútandi má setja í auglýsingu, ef þörf gerist.

Seljendum ber að varast, svo sem frekast er auðið, að rjúfa umbúðir um efni og efnasamsetningar í hættuflokkum X og A. Nú rýfur seljandi slíkar umbúðir með þeim afleiðingum, að tjón hlýzt af á mönnum eða dýrum eða matvæli og fóðurvörur mengast af efnunum, og er hann þá ábyrgur fyrir tjóninu og bótaskyldur.

Í flutningum innanlands skulu vera viðeigandi merkimiðar á yztu umbúðum (sbr. 7. gr.). Ráðherra getur, ef þörf gerist, sett nánari reglur um flutning efna og efnasamsetninga í öllum hættuflokkum (sbr. 18. gr. laga um eiturefni og hættuleg efni).

Afgreiðsla og afhending.

6. gr.

Seljendum efna og efnasamsetninga í X, A og B hættuflokkum er skylt að færa í bundna bók með tölusettum blöðum og í réttri tímaröð alla sölu slíkra efna. Í bókinni skal tilgreina heiti efna, selt magn, nafn kaupenda og heimilisfang, svo og dagsetningu, er sala fór fram. Bók þessa skal í lok hvers árs senda eiturefnanefnd til yfirlits. Sömu skyldur hvíla á lyfsölum, er leyfi hafa til sölu á efnum og efnasamsetningum í fyrrgreindum hættuflokkum (sbr. 4. málsgr. 5. gr.). Seljendur skulu enn fremur halda eftir og senda eiturefnanefnd við lok hvers árs leyfi til innkaupa á efnum í hættuflokki A, er láta má úti gegn einungis einu sinni (sbr. 5. málsgr. 4. gr.).

Seljandi má eigi afhenda efni og efnasamsetningar í X hættuflokki öðrum en þeim, er nota skal efnin (sbr. 2. málsgr. 4. gr.). Seljanda er þó heimilt, ef sérstaklega stendur á, að afhenda öðrum umræddan varning fyrir hönd notanda (kaupanda), enda hafi notandi með símtali eða á annan viðhlítandi hátt tilkynnt, að varninginn skuli afhenda þeim, er hann tilgreinir. Sá, er veita á varningnum viðtöku fyrir hönd notanda, skal vera 18 ára eða eldri (sbr. 4. málsgr.). Hann skal með skilríkjum sanna seljanda, hver hann er, nema hann sé seljanda svo kunnur, að slíks gerist ekki þörf.

Notandi ber jafnt ábyrgð á varningnum, hvort sem hann hefur verið afhentur sjálfum honum eða öðrum, er hann hefur tilnefnt í sinn stað.

Efni og efnasambönd í A hættuflokki skal afhenda notanda eða þeim, er hann tilnefnir í sinn stað, enda skal hann vera 18 ára eða eldri. Seljanda er þó heimilt, ef sérstaklega stendur á og önnur ákvæði mæla ekki gegn, að senda kaupanda efni og efnasambönd í A hættuflokki í pósti, enda skal þá gætt fyrirmæla um ílát, umbúðir og merkingu þeirra (sbr. 7. gr.).

Efni og efnasamsetningar í X og A hættuflokkum má einungis selja eða afhenda þeim, sem er 18 ára eða eldri. Eigi má afhenda efni og efnasamsetningar í þessum hættuflokkum, ef ástæða er til að ætla, að hlutaðeigandi kynni að fara sjálfum sér að voða eða gæti unnið öðrum tjón með efnunum sökum geðveiki, ölvunar, vanþroska, vanstillingar eða fákunnáttu o. s. frv. (sbr. 7. gr. laga um eiturefni og hættuleg efni).

Ílát, umbúðir og merking þeirra.

7. gr.

Ílát og umbúðir skulu vera svo tryggar sem frekast er auðið. Efni og efnasamsetningar má ekki selja eða flytja innanlands í annars konar ílátum en þeim, sem eiturefnanefnd hefur samþykkt. Ef efni eru seld í flöskum, skulu þær vera sexstrendar og/eða rifflaðar og með skrúfloki. Ákvæði þetta gildir þó ekki, ef flöskur taka meira en 1 lítra.

Á ílátum skal standa:
a) heiti efnis eða efnasamsetningar,
b) magn (g, kg, ml, l),
c) heiti virkra efna og hundraðshluti,
d) heiti og hundraðshluti óvirkra efna (burðarefni o. s. frv.),
e) nafn og heimili framleiðanda eða framleiðslufirma,
f) framleiðsludagur og ár eða innflutningsdagur og ár,
g) fyrningatími, ef einhver er,
h) helztu notkunarreglur,
i) helztu varúðarreglur,
j) ábendingar um, hvað gera skal, ef slys ber að höndum.

Eiturefnanefnd getur leyft, að framangreindar upplýsingar séu á dönsku eða norsku, ef öruggt er, að merking ílátanna hafi hlotið viðurkenningu réttra yfirvalda í Danmörku eða Noregi.

Öll önnur tilskilin merking eða auðkenning íláta og umbúða skal ævinlega vera á íslenzku.

Í flutningi og sendingum innanlands skulu vera á yztu umbúðum merkimiðar, er greina hættuflokk (t. d. hættuflokkur X o. s. frv.), og aðrar tilskildar upplýsingar svo og varnaðarmerki, er við eiga um hvern flokk. Merkimiðar og varnaðarmerki skulu vera mismunandi stór eftir stærð umbúða, en kveða má nánar á um með auglýsingu, hvert hlutfall skuli vera milli stærðar merkimiða og varnaðarmerkja og stærðar umbúða.

Merkimiðar og varnaðarmerki skulu vera með prentuðu letri. Á merkimiðum skal vera rautt letur á hvítum eða ljósum grunni. Á merkimiðum skal ávallt greina nafn og heimilisfang seljanda.

Varnaðarmerki X flokks er hvít eða ljós hauskúpa á svörtum grunni og skulu orðin STERKT EITUR letruð stórum, hvítum eða ljósum stöfum á grunninn fyrir neðan hauskúpuna. Á merkimiða á umbúðir um efni í X flokki skal enn fremur (auk flokksheitis og nafns og heimilisfangs seljanda) letra með stórum stöfum: MÁ EKKI FLYTJA INNAN UM AÐRAR VÖRUR: VARIZT AÐ SNERTA UMBÚÐIRNAR, EF ÞÆR ERU BROTNAR EÐA MENGAÐAR AF INNIHALDINU.

Varðnaðarmerki A flokks er hvít eða ljós hauskúpa (sams konar og X flokks) á svörtum grunni, og skal orðið EITUR letrað með stórum hvítum eða ljósum stöfum á grunninn fyrir neðan hauskúpuna. Á merkimiða á umbúðir um efni í A flokki skal enn fremur (auk flokksheitis og nafns og heimilisfangs seljanda) letra með stórum stöfum: MÁ EKKI FLYTJA INNAN UM MAT OG FÓÐURVÖRUR.

Varnaðarmerki B flokks eru orðin VARÚÐ, HÆTTULEGT, sem letruð eru stórum hvítum eða ljósum stöfum á svartan grunn. Á merkimiða á umbúðir um efni í B flokki skal enn fremur (auk flokksheitis og nafns og heimilisfangs seljanda) letra stórum stöfum: VARIZT AÐ FLYTJA INNAN UM MAT OG FÓÐURVÖRUR.

Varnaðarmerki C flokks er orðið VARÚÐ, letrað stórum hvítum eða ljósum stöfum á svartan grunn.

Nú eru efni og efnasamsetningar sérstaklega hættulegar einni eða fleiri dýrategundum t. d. fiskum eða fuglum, og skulu þá ílát og umbúðir sérstaklega merktar með tilliti til þessa, t. d. HÆTTULEGT FISKUM. Vara skal við hvimleiðum eða sérstökum eiginleikum efna, ef þess gerist þörf.

Festa skal við ílát um efni og efnasamsetningar í X, A og B hættuflokkum spjöld 6×12 cm að stærð. Spjöldin skulu vera í þar til gerðum gegnsæjum plasthylkjum og fest rækilega með vír eða bandi við flöskur, glös, dunka, brúsa eða önnur ílát um efni og efnasamsetningar í ofangreindum hættuflokkum.

Á spjöldum, sem fest er við ílát um efni og efnasamsetningar í X flokki, skal standa beggja vegna í ramma HÆTTUFLOKKUR X. Annars vegar stendur varnaðarmerki X flokks (sjá að framan) og enn fremur með feitu letri orðin: LESIÐ LEIÐARVÍSI. GÆTIÐ FYLLSTU VARÚÐAR VIÐ NOTKUN. GEYMIST Á ÖRUGGUM STAÐ FJARRI FÆÐU OG FÓÐRI. Hins vegar stendur nafn seljanda, sú dagsetning, þegar salan fór fram, svo og nafn og heimilisfang kaupanda. Með neðri rönd skal standa: BANNAÐ AÐ LOSA SPJALD ÞETTA FRÁ ÍLÁTI.

Á spjöldum, sem fest eru við ílát um efni í A flokki, skal standa beggja vegna í ramma HÆTTUFLOKKUR A. Annars vegar stendur varnaðarmerki A flokks (sjá að framan) og enn fremur sömu orð og á spjöldum X flokks. Hins vegar standa sömu upplýsingar og eru á spjöldum X flokks (sjá að framan).

Á spjöldum, sem fest er við ílát um efni í B flokki, skal standa beggja vegna í ramma HÆTTUFLOKKUR B. Annars vegar stendur varnaðarmerki B flokks (sjá að framan) og nafn seljanda. Hins vegar stendur á spjaldinu með stóru letri VARNAÐARORÐ, að á eftir því með miðlungsstóru letri: „Andið ekki að yður innihaldinu, neytið þess ekki, né látið það liggja á húð. Þvoið yður vandlega eftir að hafa notað efnið. — Geymist fjarri fæðu og fóðri og þannig, að börn ná ekki til. — Fleygið tæmdu ílátinu í sorptunnu eða brennið það".

Í viðauka við reglugerð þessa eru sýndar fyrirmyndir að merkimiðum, varnaðarmerkjum og spjaldmerkjum íláta, er að framan greinir.

Geymsla efna og förgun tæmdra íláta.

8. gr.

Skylt er öllum þeim, er kaupa mega og nota efni og efnasamsetningar í X og A hættuflokkum, að geyma efnin í læstum skáp eða læstu hólfi í geymsluherbergi, og skal geymslustaður vera greinilega auðkenndur með viðeigandi varnaðarorðum („varúð", „eitur" o. s. frv.). Vanræksla í þessu efni varðar missi réttinda til þess að mega kaupa og nota efni og efnasambönd í hættuflokkum X og A.

Efni og efnasambönd í hættuflokkum B og C skal varðveita fjarri mat og fóðurvöru og þannig, að börn ná ekki til.

Tæmd ílát skal brenna, ef þess er nokkur kostur. Ella skal grafa tæmd ílát í jörð fjarri vötnum eða vatnsbólum eða endursenda ílát og umbúðir, luktar og merktar á viðeigandi hátt. Bannað er að nota tæmd ílát á ný.

Eigi má farga meiri háttar birgðum efna og efnasambanda í X, A og B hættuflokkum nema með samþykki viðkomandi embættislæknis (sbr. 19. gr. laga um eiturefni og hættuleg efni).

9. gr.

Um viðurlög við brotum á ákvæðum þessum fer samkvæmt 22. gr. laga um eiturefni og hættuleg efni.

10. gr.

Reglugerð þessi er sett samkvæmt 14. gr. laga um eiturefni og hættuleg efni og öðlast þegar gildi.

Heilbrigðis- og tryggingamálaráðuneytið, 13. júlí 1971.

Eggert G. Þorsteinsson.

Páll Sigurðsson.

Varnaðarmerki X-flokks.

HÆTTUFLOKKUR X

MÁ EKKI FLYTJA
INNAN UM AÐRAR VÖRUR.

VARIZT
AÐ SNERTA UMBÚÐIRNAR,
EF ÞÆR ERU BROTNAR EÐA
MENGAÐAR AF INNIHALDINU.

NAFN OG HEIMILI SELJANDA

Merkimiði X-flokks.

Spjaldmerki X-flokks: (á að vera í gagnsæju plasthylki).

HÆTTUFLOKKUR X

LESIÐ LEIÐARVÍSI.
GÆTIÐ FYLLSTU VARÚÐAR
VIÐ NOTKUN.
GEYMIST Á ÖRUGGUM
STAÐ FJARRI FÆÐU
OG FÓÐRI.

(Framhlið).

HÆTTUFLOKKUR X

SELJANDI

DAGSETNING

HEIMILISFANG

KAUPANDI

BANNAÐ
AÐ LOSA SPJALD ÞETTA FRÁ ÍLÁTI.

(Bakhlið).

Varnaðarmerki A-flokks.

Merkimiði A-flokks.

Spjaldmerki A-flokks: (á að vera í gagnsæju plasthylki).

(Framhlið). (Bakhlið).

VARÚÐ – HÆTTULEGT

VARÚÐ
HÆTTULEGT

Varnaðarmerki B-flokks.

HÆTTUFLOKKUR B

VARIZT AÐ FLYTJA
INNAN UM MAT OG
FÓÐURVÖRUR

NAFN OG HEIMILI SELJANDA

Merkimiði B-flokks.

Spjaldmerki B-flokks: (á að vera í gagnsæju plasthylki).

HÆTTUFLOKKUR B	HÆTTUFLOKKUR B
VARÚÐ HÆTTULEGT	**VARNAÐARORÐ:**
	ANDIÐ EKKI AÐ YÐUR INNIHALDINU, NEYTIÐ ÞESS EKKI, NÉ LÁTIÐ ÞAÐ LIGGJA Á HÚÐ.
	ÞVOIÐ YÐUR VAND-LEGA EFTIR AÐ HAFA NOTAÐ EFNIÐ.
NAFN SELJANDA	GEYMIÐ FJARRI FÆÐU OG FÓÐRI OG ÞANNIG, AÐ BÖRN NÁ EKKI TIL.
	FLEYGIÐ TÆMDU ÍLÁTINU Í SOPTUNNU EÐA BRENNIÐ ÞAÐ.
(Framhlið).	**(Bakhlið).**

Varnaðarmerki C-flokks.

Merkimiði C-flokks.

Nr. 133. 15. júlí 1971.

REGLUGERÐ

fyrir veðdeild Landsbanka Íslands um útgáfu á 23. flokki bankavaxtabréfa, samkvæmt lögum nr. 73 22. maí 1965 og breytingu á þeim lögum sbr. lög nr. 32 7. apríl 1971, um heimild fyrir veðdeild Landsbanka Íslands til að gefa út nýja flokka bankavaxtabréfa.

1. gr.

Samkvæmt 1. gr. laganna er veðdeild Landsbankans heimilt að gefa út bankavaxtabréf, allt að 200 milljónum króna. Vaxtabréfin skiptast í flokka og er 19. flokkur þeirra, sá sem fyrst kemur til framkvæmda. Flokkur þessi nefnist 23. flokkur. Samanlögð fjárhæð bankavaxtabréfa í þessum flokki má ekki fara fram úr 15 milljónum króna. Áður hafa verið staðfestar reglugerðir um útgáfu bankavaxtabréfa, samkvæmt lögum nr. 73, 22. maí 1965, fyrir 19., 20., 21. og 22. flokk að fjárhæð samtals 100 milljónir króna.

Heimilt er með samþykki ráðherra, að hafa fleiri en einn flokk með mismunandi vöxtum starfandi í senn. Ráðherra ákveður að höfðu samráði við Seðlabanka Íslands, hvenær flokknum skuli lokið.

2. gr.

Veðdeildin gefur út skuldabréf til handhafa, (bankavaxtabréf), en nafnskrá má þau í bókum bankans. Fjármálaráðherra og bankastjórn Landsbankans undirskrifa bankavaxtabréfin. Ráðherra og bankastjórar Landsbankans geta með umboði falið öðrum undirritun bankavaxtabréfanna. Í bankavaxtabréfunum skal vera útdráttur úr reglugerð þessari. Fjárhæð þeirra skal vera 10 000.00 kr. og skal hvert vaxtabréf vera tölusett og skulu bréfin samin eftir fyrirmynd, sem stjórn Landsbankans ákveður. Ásamt bankavaxtabréfunum skal afhenda vaxtamiða til 10 ára minnst. Aldrei má gefa meira út af bankavaxtabréfum en nemur fjárhæð þeirri, er veðdeildin á í veðskuldabréfum.

3. gr.

Auk veðskuldabréfa þeirra, sem veðdeildin fær frá lántakendum, skal trygging fyrir vaxtabréfum flokksins vera:

1. Varasjóður hvers flokks.
2. Sameiginleg (solidarisk) ábyrgð lántakenda, er nemi allt að 10% (sbr. 8. gr. laganna).
3. Einföld ábyrgð ríkissjóðs.

Ef taka þarf til tryggginganna 1.—3., skal gera það í þeirri röð, sem að ofan er greint.